

Skutky apoštolov

(v moci Ducha Svätého)

Sk 4,32-37 Telesné spoločenstvo + duchovné spoločenstvo

A to množstvo veriacich bolo jedno srdce a jedna duša: a nikto z toho, čo mal, nič nepokladal za svoje, ale všetko im bolo spoločné. Apoštolovia však veľmi mocne vydávali svedectvo o vzkriesení Pána Ježiša a veľká milosť spočinula na nich na všetkých; medzi nimi totiž nikto nebol núdzny, lebo všetci, ktorí mali polia alebo domy, predávali ich, a čo utržili, prinášali, skladali apoštolom k nohám a každému nadelili, koľko potreboval. Tak Jozef, ktorému apoštolovia dali prídome Barnabáš - v preklade znamená: Syn potešenia - levíta, rodom z Cypru, ktorý mal pole, predal ho a peniaze priniesol a položil apoštolom k nohám

Táto časť prezentuje boží plán život jeho ľudu na zemi, po stránke telesnej aj duchovnej. Hovorí o tom j Pavel v Ef 4,1:

“Napomínam vás teda ja, väzeň v Pánovi: Žite tak, ako je hodné povolania, ktorým ste boli povolaní, vo všetkej pokore, nežnosti a trpezlivosti, znášajte sa vospolok v láske a usilujte sa zachovávať jednotu ducha vo zväzku pokoja.”

Nikto z tých to kresťanov nepovažoval majetok za svoje vlastníctvo a preto mohli dávať ostatným, čím bola odstránená z ich stredu chudoba.

Nám sa toto podobá na komunistické myšlienky. Nie je to však to isté. Spolu s dielami Platóna - Republika, otcovia komunizmu dávali za vzor komunizmu práve tento obraz spoluzitelia zo Skutkov.

- 1.) Zdieľanie u apoštolov bolo založené len na dobrovoľnosti a nie na násilnom zhabaní
- 2.) Zdieľanie sa netýkalo celého osobného majetku, každý dal toľko, koľko chcel sám, nebola to podmienka, aby sa mohol človek stať členom cirkvi. (v Sk 5, 4 sa hovorí o Ananiášovi, ktorému Peter vytýkal jeho podvodné konanie: *“I povedal mu Peter: Ananiáš, prečo ti satan opanoval srdce, že si luhal Duchu Svätému a odložil si z utrženej ceny za pole? Či by nebolo zostalo tebe, keby si ho nebol predal? A keď si ho predal, či nebolo tvoje? Ako ti len prišlo na um niečo také? Nie ľuďom si luhal, ale Bohu.”*)

Toto zdieľanie, pohostinnosť a dobročinnosť je zachytená v piatej Mojžišovej 15,4 :*“Len aby nebolo u teba chudobného! - lebo Hospodin, tvoj Boh, ťa plne požehná v krajine, ktorú ti dá zabráť ako dedičné vlastníctvo”*

-Dávanie bolo, a má byť manifestáciou božej povahy a božieho Ducha: Teda, že Boh je milostivý, dávajúci hojne a ochotne.

Toto dávanie je v SZ dobre vidieť v dávaní obetných darov pri rôznych sviatkoch.

1.) V deň Letníc (sviatok žatvy) 5M 16,9-17 *“Počítaj si sedem týždňov. Začni počítať sedem týždňov od chvíle, keď priložíš kosák k obilju. Vtedy usporiadaj slávnosť týždňov na*

počesť Hospodina, svojho Boha. Čo bude môcť tvoja ruka dobrovoľne obetovať, daj podľa toho, ako ti požehná Hospodin, tvoj Boh. Raduj sa pred Hospodinom, svojím Bohom, ty i tvoj syn i tvoja dcéra, i tvoj služobník i tvoja slúžka, i levíta, ktorý je v tvojich bránach, i cudzinec, i sirota i vdova, ktoré sú u teba, na mieste, ktoré si vyvolí Hospodin, aby tam dal prebývať svojmu menu. Pamätaj, že si bol otrokom v Egypte, preto zachovávaj a plň tieto ustanovenia! Slávnosť stánkov svät' sedem dní, keď pozbieraš úrodu z holohumnice a z kade. Raduj sa vo svoj sviatok, ty i tvoj syn i tvoja dcéra, i tvoj služobník i tvoja slúžka, i levíta, i cudzinec, i sirota i vdova, ktorí budú v tvojich mestách. Sedem dní svät' Hospodinovi, svojmu Bohu, na mieste, ktoré si vyvolí Hospodin, lebo ti požehná Hospodin, tvoj Boh, na celej tvojej úrode a pri každom tvojom počínaní. Preto sa raduj! Tri razy do roka nech sa každý muž objaví pred Hospodinom, svojím Bohom, na mieste, ktoré si vyvolí: na slávnosť nekvasených chlebov, na slávnosť týždňov a na slávnosť stánkov. Nech sa pred Hospodinom neukáže s prázdnyimi rukami; každý nech dá, čo bude môcť, podľa požehnania Hospodina, svojho Boha, ktoré ti udelil.

2.) Dobrovoľné dary pri stavbe stánku 2M 35 “*Mojžiš povedal celému zboru Izraelcov: Toto prikázal Hospodin: Vyberte medzi sebou dávky pre Hospodina! Každý, kto má ochotné srdce, prinesie Hospodinovi pozdvihovanú dávku: zlato, striebro a meď, modrý a červený purpur, karmazín, ľan a koziu srst', aj baranie kože sfarbené dočervena, jazvečie kože a akáciové drevo, olej do lampy, balzamy do oleja na pomazanie a do voňavého kadidla...doniesli dobrovoľný dar Hospodinovi.*”

3.) Duchovné dávanie 2. list Korintským 9,6-15 “*Toto však hovorím: Kto skúpo rozsieva, skúpo bude aj žať; kto však hojne rozsieva, hojne bude aj žať. Každý (nech dá), ako si umienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia; lebo ochotného darcu miluje Boh. A Boh má moc vo všetkom rozhojniť pri vás svoju milosť, aby ste vo všetkom mali vždy dostatok všetkého (pre seba), aj nadbytok pre každý skutok, ako je napísané: Rozsypal, dal chudobným, jeho spravodlivosť trvá naveky. A Ten, kto rozsievačovi dáva semeno i chlieb, aby mal čo jesť, dá a rozmnoží vaše osivo, dá vzrast plodom vašej spravodlivosti, a vo všetkom budete obohatení na všemožnú štedrosť, ktorá skrze nás pôsobí vďačnosť Bohu. Lebo táto služba lásky nielenže doplňuje nedostatky svätých, ale rozmnožuje aj vďačnosť mnohých k Bohu. Ved' keď sa dokazujete v tejto službe lásky, oslavujú Boha, že sa poslušne priznávate k evanjeliu Kristovmu a štedro sa delíte s nimi a so všetkými. Modlia sa za vás, túžia po vás pre nesmiernu milosť Božiu vo vás. Vďaka Bohu za Jeho nevýslovný dar!”*

-Telesné dávanie je spojené s duchovným dávaním a prežívaním. Radovaním sa z toho, čo nám Boh dal z vďačnosti obetujeme čo máme pre iných, ktorí potrebujú, pretože sme zdarma dostali a zdarma aj dávame.

-No najväčšia obeť, “hmotná” aj duchovná, ku ktorej ás vyzýva N. Zmluva je zapísaná v R 12,1-2: „*Prosím vás teda, bratia, pre rôzne milosrdenstvo Božie, žeby ste ta dali svoje telá v živú obeť svätú a ľúbu Bohu, rozumnú to vašu svätoslužbu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale sa premeňte obnovením svojej mysle, aby ste skúšali, čo je vôľa Božia, to, čo je dobré, ľúbe a dokonalé!*“